

УЕСЪН ПЛЮС

Брой 2, 14.02.2008 ГПЧЕ “Никола Йонков Вапцаров“, гр. Шумен

“Да обичаш значи да намериш в щастието на друг своето собствено щастие”.

Усмехнати лица, море от смях, нежни ласки, скрити (и не чак толкова) целувки... Нима не сме всеки ден в този свят на Любовта и тук, в училище? Естествено, та Тя никога не пита този, когото връхлетява, „сполетява“ ни спонтанно, Тя ни омайва, омагьосва целия ни свят. Да, силата ѝ наистина е неземна! Със замах затрива всеки помен от знания и наизустени формули в нашите беззащитни съзнания и като нейни вечни роби ѝ принадлежим. Готови сме да изпълним всяко нейно желание, продиктувано от изгарящата страст в душите ни (та дори това да е с цената на поредния ненаучен урок и красива двойка в дневника). И така всяка наша жертва я прави все по-сладка, все по-истинска... С чиста съвест можем да променим известната максима „Красотата ще спаси света“ с „Любовта ще спаси света“. Независимо как това ще се отрази на образованието, все пак нека най-важното на този свят си остане добротата в душите ни, само тази, която истиската любов може да ни накара да почувстваме, като превъзмогнем и покорим себе си – тази най-могъща империя! И вместо извод една малка молба в този празничен ден към всички учители в ГПЧЕ: Знаем за вашето неодобрение към влюбените в училище... Но поне днес не гледайте пренебрежително към прегърнатите двойки в коридора, а си спомнете за вашата ученическа любов!

Четете в броя:

- >> Поздрави от Ню Йорк
- >> Икономика на любовта
- >> Гостуваме в Дебрецен

Само твоя

Кристина Пейчева

Защо отново съм сама
и устни пак прехапвам в полумрака?

Нима с плача и със скръбта
ще променя аз хода на съдбата?

Седя си кротичко на прага
и сгушена до дървения скрин,
потъвам във прегръдка блага
на спомена любим...

И ето, виждам те отново
все толкова чаровен и красив,
но болката пробужда ме и скоро
се връщам във света си крив!

Защо оставих те да си отидеш,
защо не ти подадох аз ръка?

едва ли мога да поправа
голямата си грешка аз сега...

Самотна лутам се в тъмата,
кат призрак не намиращ все покой,
а мислите и чувствата препускат пак в
главата

и причиняват ми страдания безброй!

Ти всичко бе за мен –
и мойта нощ, и целият ми ден.

Обичах те и вечно
притисках те до мен!

Без теб съм като птица
с подрязани крила,

не искам и да си помисля,
че съм изгубила момче – мечта!

Една едничка мисъл
ме мъчи всяка нощ,
реалност или просто сън,
била е нашата любов?!?

Новости

На 03.12.2007г. по повод Вапцаровата седмица бе открита официално обновената Актова зала на нашето училище (ГПЧЕ "Никола Йонков Вапцаров") с конкурс за рецитиране на Вапцарови стихове. Участниците бяха от СИП "Театрално изкуство". Журито се състоеше от уважавани преподаватели по български език и литература и миналогодишната победителка. Първа награда спечели Грациела от 9а клас, с която можете да се срещнете отблизо в следващите редове:

Теди: *Как се чувстваш като победителка?*

Граци: Честно казано, този конкурс

за мен небеше толкова конкурс, колкото представление. Чрез него учениците можеха да се запознаят както с творчеството на Вапцаров, така и с таланта на участниците, защото наистина всички са изключителни способни и трябва да се развиват. Така че за мен всички са победители!

Теди: *С какво те промени участието ти в конкурса?*

Граци: Това беше първата ми изява на сцена в това училище. Едва ли ме е променило кой знае как, но пък може би открих добри приятели в лицето на другите участници.

Теди: *Какво почувства, когато*

се качи на сцена?

Граци: Имала съм много изяви на сцена, но винаги напрежението е голямо.

Теди: *Какво обичаш да правиш през свободното си време?*

Граци: Имам доста развлечения, които запълват свободното ми време: спортни танци и излизане с приятели. Но жалкото е, че напоследък нямам много свободно време и не мога да обръщам достатъчно внимание на близките и приятелите си. И тъй като ме обичат, знам, че ме разбират.

Теодора Николова

„Всеки от нас е нищожно малък за събитийността на Космоса, но и всеки от нас е главен герой в собствената си приказка”

Такъв беше девизът на литературната изложба на произведенията на учениците от деветите класове в конкурса за най-добра приказка. Тя се проведе от началото на декември до края на януари в нашето училище. Творбите бяха представени във фойето към втория етаж и бяха достъпни както за всички ученици, така и за целия персонал на ГПЧЕ.

Приказките бяха различни видове: от битови и за животни до вълшебни. Сред тях се откриха трите наградени: на първо място на Афродита Георгиева от 9^б клас, на второ – Мария Димчева от 9^а и Ирина Димитрова от 9^г клас. Те бяха оценени от компетентно жури в състав Г. Котева, Р. Симеонова и В. Тонев. „След четирите успешни художествени изложби,

реализирани през миналата учебна година, тази е поредната ни творческа изява.

За успеха на начинанието ни свидетелстват престижните награди на нашите ученици от националните литературни конкурси. Възнамеряваме и тази година да вземем участие в ежегодния Национален литературен конкурс под патронажа на г-жа Зорка Първанова на тема: „Историята на една омагьосана приказка”, заяви в интервю за СИП „Журналистика” председателката г-жа Котева. Всички бяха доволни от изложбата, участниците се радваха да видят творбите си, изложени на видно място в училището, а персоналят се възхищаваше на талантливите млади писатели.

Сияна Атанасова, Светломир Златков

сцената на ГПЧЕ и ще кандидаства в НАТФИЗ. И все пак не може всичко да изкажем с думи, трябва и да го видите. „Дейността на СИП "Театрално изкуство" би била немислима без нейната публика - ученици, учители и родители. Също така и без пълната подкрепа на директора на Гимназията - г-н Георги Георгиев и без прекрасните условия, които той предоставя на театралната труппа. Те са и най-важната предпоставка за качествена дейност. Благодарим на ръководството на Гимназията, че стимулира непрекъснато работата ни! ГПЧЕ има изключително топла и любяща публика, за която е истинско удоволствие и щастие да се раздаваш. Контактът и вълнението между нас и нея са неописуеми и несравними. Благодарим ви, публика!”- споделят театралите.

Теодора Бойкова

.....
 : На 07.12.2007г. в залата на Младежкия дом - гр. Шумен
 : се състоя концерт по случай Патронния празник на
 : ГПЧЕ „Н.Вапцаров”. Театралната труппа за поредна го-
 : дина зарадва своята публика с двучасов спектакъл и
 : много смях. В първата част младите театрали предста-
 : виха своя пиеса, която бе наградена с аплодисментите
 : на публиката. Нейни автори са Дайана и Ирен от 11^в
 : клас. Втората част не изневери на традициите да се но-
 : минират любими учители с ученическите награди „Дас-
 : кар”. Дебют направи и училищната рок група „Лиик”,
 : която впечатли с невероятно шоу заедно с г-н Ивайло
 : Горчев (който получи „Даскар”- Всемогъщият). За ус-
 : пеха им можете да съдите по лудите викове на фенките.
 : Мечът бе връчен на новия рицар - „Даскароносец”
 : Петър Пеев. Кирил Венециев напусна официално

Бивши ученици гостуват... Стимиан Факел

Защо предпочете Pace University?

Първоначално избирах между четири възможности: Калифорнийския технически университет в Ел Ей, Американския университет в Париж, Американския университет в Благоевград и Пейс в Ню Уорк. Тук ме привлякоха няколко неща: пълната стипендия, която ми предложиха, отличните компютърна и бизнес програма, партньорството на университета с IBM, както и възможността да „проуча” различните специалности през първите две години и да разбера точно коя от тях е най-подходяща за мен.

Как минава един учебен ден?

Ако будилникът успее да ме събуди навреме, сутринта ставам около 8:00. Пускам компютъра и проверявам дали има някой приятел от България в Интернет, с когото да си полафим набързо. След това се приготвям и се надявам да не изпусна автобуса в 8:40. Ако всичко мине успешно и няма задръстване по магистралата, пристигам в кампуса около 8:55. Закусвам набързо в закувалнята с портокалов сок и тукашния вариант на български геврек (наречен bagel), грабвам от щанда с вестници новия брой на Ню Уорк Таймс и влизам в час в 9:05. Тук по всеки предмет сме различна група хора. Понякога, поради лошия трафик, се налага да изчакаме професора няколко минутки, през които слушаме музика на един от лаптопите в класната стая или играем на някоя игра. От време- навреме се случва да излезем на двора и да седнем на някоя от масите, разположени по тревата, където надълго и нашироко обсъждаме различните световни проблеми и как бихме могли да приложим съвременните технологии при разрешаването им. От 9:05 до 12:00 имаме само една почивка, най-често от петнадесет минути. Когато приключим занятието в 12:00, грабвам някакъв сандвич и нещо за пиене и бързам да се насоча към другия край на кампуса, където след двадесет минути трябва да присъствам на среща на компютърния клуб. Там близо час слушаме различни говорители, които ни презентират математическите механизми зад търсачките на Google, новите модели Лего-роботи, XML, Web 2.0 или някакви други шантавогии. Веднага след презентацията, отново се насочвам към противоположния край на кампуса, където ме чакат още два часа лекция по Компютърни Технологии. Около 3:20 следобяд хващам автобуса обратно към общежитието, където винаги се случва нещо интересно и никога не успявам да се прибера в стаята си преди пет-шест часа. Веднъж докопам ли се до там – веднага започвам да уча, след това вечерям, отивам на поредната среща на някой от клубовете, в които членувам, а после излизам някъде да се позабавлявам. В най-добрия случай, денят ми приключва около 1:00 сутринта, когато най-после успявам да си легна.

Прилики и разлики между американската и българската образователна система?

В България обществените гимназии предлагат ниво на образование, което спокойно може да се съревновава с това на американските частни училища. Много е трудно в университета да се срещне ученик, дошъл от някоя „public” гимназия. Чиновете ни са различни. Вместо по двойки, в класната стая стоим самички, седнали на тесни черни столчета с нещо като поставка отпред, на която няма достатъчно място да поберем тетрадката и учебниците едновременно. Липсват ми чиновете в Гимназията и масивните столове, на които можехме да се облягаме на два крака назад (макар и да бе малко невъзпитано;)). Друга разлика е липсата на един клас, който кара всички часове заедно. Вместо това, всеки път, когато трябва да сменим часа и стаята, сменяме и групата хора, с които сме заедно. Всички сме от различни специалности, различни курсове и различна възраст. Вярно е, че така се запознаваме с много повече хора, но според мен липсва чувството на принадлежност и сплотеност между учениците и колегите в България.

Скакво образованието в България ти е полезно сега?

Знанията по английски и български език, математика, информатика, история, биология. Всяко късче знание, придобито в България ми е нужно. Невъзможно е Гимназията напълно да те подготви за изцяло англоговоряща университетска среда. Преподавателите и състудентите са в две крайности: едните говорят на академично ниво, а другите използват сленг. Въпреки това, без наученото в България никога не бих стигнал до тук. Специалността ми (компютърни технологии) изисква сериозни познания по математика: функции, производни на функции, редици, комбинаторика, дори тригонометрия и стереометрия. Тук отново учим всички тях и им намираме различни приложения. Трябва да призная, че на състудентите ми им е доста трудно, защото за първи път се срещат с тях, докато за мен всичко това е вече познато. Бих искал да използвам възможността да благодаря на своите преподаватели, които се измъчиха с мен като ученик през годините – благодаря ви!

Какво ти даде престоят в ГПЧЕ?

Най-вече верни приятели. Приятели, с които всеки ден споделяхме тревогите и радостите си, помагахме си взаимно и се забавлявахме страхотно. Приятели, с които продължаваме да се подкрепяме и да държим един на друг.

Какво искаш да кажеш и пожелаеш на сегашните ученици в Гимназията?

Опитайте да извлечете възможно най-много от предметите, които изучавате, защото дори и сега да не ви се струва точно така, наученото несъмнено ще ви е от полза по-нататък в живота. И не забравяйте да се забавлявате страхотно, да държите един на друг и да се наслаждавате на всеки миг, в който сте заедно!

ДЕБРЕЦЕН, УНГАРИЯ

Нашият град е свързан по специален начин с Унгария и по - точно с небезизвестния град Дебрецен. Всеки, който е посетил унгарския град, е открил красотите, които притежава, неговите интересни традиции и празници, милите хора, които живеят в него и приятната атмосфера по дебrecенските улици.

Аз – Афродита Георгиева, имах чудесната възможност като представител на Градски ученически парламент – гр. Шумен и разбира се като представител на нашия град и моето училище – „ГПЧЕ Никола Йонков Вапцаров” да посетя Дебрецен с още няколко групи само от Шумен, поканени за ежегодното пътуване.

Както и нашият град, така и Дебрецен си има своите традиции и празници. Всяка година под егидата на кмета на града се организира Фестивал на цветята, като почти всяка държава от Европа се включва в него. Като побратимен на Дебрецен град, Шумен получава традиционно покана за участие, а посещението на подбрани състави организира Община Шумен. Фестивалът на цветята се провежда през месец август и всяка държава, включила се в него, се представя с типичен атрактивен танц и огромна платформа. Милиони малки различни на вид цветчета изобразяват характерните символи на съответната страна. Когато наблюдаваш цялата тази красота, те обхваща неповторимо усещане. Цялото това шоу е наистина колоритно и вълнуващо!

Освен че присъствахме като гости на фестивала, за 10 дни нашата група посети и забележителностите в града. Може би много шуменци не знаят каква точно е връзката между нашия град и Дебрецен.

С Шумен е свързана важна част от биографията на унгарския революционер и общественик Лайош Кошут и нашият град ревностно пази спомена за делото му. Унгарците високо оценяват този факт, ето защо в Дебрецен има улица, която носи името на нашия град. Този факт ни накара да се чувстваме горди, че сме шуменци и искрено пожелаваме на нашите връстници да изживеят това усещане.

Афродита Георгиева

“РАВЕНСТВО В РАЗЛИЧИЯТА“ - Г Е Р М А Н И Я, 2007

Работата по проекта “Равенство в различията” ми донесе много богат опит. Натрупах знания, които иначе не бих могла да придобия, запознах се с много нови хора.

Пътуването до Германия от своя страна пък разкри един нов хоризонт за сътрудничество с хора от други нации. Ние, българите, осъзнахме как присъединяването на страната ни към ЕС отваря много врати за кореспонденция и пътуване (макар че затваря други).

Докосвайки се до немската култура, разбрахме, че подредеността, организацията и

дисциплината там са на пиедестал. Видяхме колко е стабилна икономиката на страната - неща, които са всеобщоизвестен факт. Нашият екип показа, че в България се работи с чувство и хъс. Сприятелихме се с учениците от IGS Hamm и получихме едно прекрасно изпращане и много желаещи да ни погостуват тази година :) За разлика от полската група, ние оставихме много положителни емоции и хубави спомени зад себе си и сега сме убедени, че в малкия град Hammsieg има една силна агидка на страната ни.

Грета Цветанова

Светлана Петрова, учител по биология:

- Бихте ли коментирали материала, включен в матурите?

- Материалът е съобразен с това, което се изучава в училище и не мисля, че представлява голяма трудност за учениците.

- Според вас обемът на материала ще затрудни ли учениците при овладяването му?

- Не, смятам, че обемът на обхванатия материал е съвсем във възможностите на учениците.

- Отделяте ли специално внимание на подготовката за матурата в часовете си?

- Тъй като това е училище със засилено изучаване на чужди езици, по-голямата част от децата избират да се явят на втора матура по чужд език и затова матурата не играе толкова важна роля в часовете ми. В самия процес на работа обаче учениците овладяват нужните им за зрелостните изпити знания.

- Вие сте запозната с примерните тестове за матурите, според вас ясно и коректно ли са съставени условията на задачите?

- Да добре са оформени. Има някои подвеждащи задачи, но не са чак толкова трудни за разгадаване.

- Някои ученици се опасяват, че материалът е голям и няма да имат тех

ническо време, за да го овладяят?

- Не, въпреки че загубихме време в началото на учебната година, мисля, че добрите оценки на изпита са постижими.

- Смятате ли, че тестовата форма е най-подходящата за провеждане на матурата?

- За учениците, които кандидатстват с биология и химия, това не е най-добрата форма. На кандидатстудентските си изпити ще развият тема и прескачането от една изпитна форма на друга не е много удачна за тях.

- Все пак те могат кандидатстват с оценките си от матурата?

- За съжаление в университети, където учениците искат да кандидатстват, оценките от матурата по биология не се приемат.

- Съпоставими ли са по трудност матурите и кандидатстудентските изпити?

- Не, написването на тема е доста по-сложна задача.

- Вие бихте ли посъветвали учениците си да се явят на матура по биология?

- Учениците се опасяват от това да получат ниска оценка, която ще се отрази негативно на дипломата им. Затова не смятам, че ще изберат матура по биология.

МАТУРИТЕ - ОТНОВО НА ФОКУС

Светлозар Георгиев, учител по български език и литература:

- Бихте ли коментирали материала, включен в матурите?

- Задачите по български език включват материала от 5 до 12 клас, а литературните обхващат този от последните две години в училище.

- Според вас обемът на материала ще затрудни ли учениците при овладяването му?

- Задачите по български език имат за цел да се провери дали учениците са овладели езиковите норми и според мен това не би трябвало да е проблем за зрелостниците. Все пак е логично да познават родния си език. За литературата мнението ми е че, макар и обширен, материалът е достъпен и учениците ще покажат добри резултати и на тази част от изпита.

- Някои ученици се опасяват, че материалът е голям и няма да имат време, да го овладяят.

- Времето е напълно достатъчно. Освен задължителните часове, учениците могат да си изберат за профилиращ предмет български език и литература, а също така посещават и часове по задължително избираема подготовка.

- Това означавали, че отделяте специално внимание на подготовката за матурата в часовете си?

- Да, едната група от ученици, избрали предмета ми за профилиращ, се записаха именно поради тази причина.

- Според вас ясно и коректно ли са съставени условията на задачите в матурата?

- Тестовете са с напълно ясни условия и не мисля, че ще възникне трудност при разчитането им.

- Смятате ли, че тестовата форма е най-подходящата за провеждане на матурата?

- Да, тъй като тестът съдържа комбинирани задачи и позволява да се види степента, в която ученикът е овладял учебния материал – освен 40 въпроса под формата на тест има и един, който изисква коментар на литературен въпрос.

- Съпоставими ли са по трудност матурите и кандидатстудентските изпити?

- Зависи от ВУЗ-а, в който децата ще кандидатстват. Например в УНСС изпитът е под формата на тест, съотносим по трудност с матурата, но в СУ кандидат-студентите пишат тема, което е доста по-трудна задача от решаването на тест.

ЛЮБОВТА В НАС

Полина Георгиева

„Трябва да се вярва, за да се разбира и да се разбира, за да се вярва.“

Съвременният човек трудно вярва и трудно разбира. За него е станало по-трудно да допуска до себе си чистите и прости, типични за неговата човешка природа, чувства. Усеща се по-защитен и улеснен, изграждайки свое убежище- кула, недостъпна за друг. Като че ли се бои да обича, да бъде добър, да бъде обичан, защото това ще го уязви?! Всеки път, когато „пропусне“ да стори добро, успокоява себе си с това, че доброто, което би сторил се обезмисля, щом няма да бъде заплатено с друго такова. В съвремие то на своето ежедневие и в ежедневието на своето съвремие, малкият човек „израства“ с представата за сивия свят, изпълнен със зли хора, който свят може да бъде подобрен, сам по себе си само с материално благополучие. защото, ако обичаш живота, и ти ще бъдеш обичан. И това трябва да е толкова просто, толкова човешко...Както да започнеш деня си с усмивка- не защото се е случило нещо, а просто, защото Господ ти е подарил още един ден; както да усетиш допира на утринните лъчи, идващи от безвремието, за да огреят прекрасния ти земен ден; както да подариш времето си на тези, които обичаш и те

обичат, които те правят по-добър, или просто да излезеш навън, да вдишаш от свежия въздух и да дариш с усмивка тълпите от непознати, просто, защото ги има, просто, защото и ти си сред тях. Това, обаче, се оказва някак трудно за днешния човек. Сякаш за него е по-лесно да негодува, да страда, да отблъсква красивото, а то е навсякъде, около и в нас, само чака да бъде повикано. Така, т.нар. социално животно решава, да се самопостави в клетка, такава, която ще го „предпази“ да бъде човек, такава, в която първо правило е „не бъди добър, защото това те прави слаб“. За да правиш нещо, неминуемо трябва да го разбираш или поне, за да го правиш качествено. От край време човешкият ум се занимава с въпроса „какъв е смисълът да се живее?“, но не е ли „какъв е смисълът да бъдеш човек?“ този, който трябва да ни занимае повече и да изпълни битието, което тогава вече ще има смисъл?! Съвременният човек е най-лошата форма на битие. Такава е, защото забравя да обича и не позволява да бъде обичан. Тук не става въпрос само за любовта между мъжа и жената, заради която съществува понятието „битие“, но и за една друга форма на това чувство - любовта към обичта изобщо.

Имало едно време...

14 февруари – празникът на влюбените, денят на Свети Валентин! Но кой е той? Какво е направил, че именно в този ден празнуват хората, които изпитват великото чувство - любов!?

Има няколко истории известни на хората за този светец. Ето една от тях... През трети век император Клавдий II Готски събирал хора за армията си, но доброволците били много малко. Мъжете не искали да оставят жените и децата си. Единственият изход на императора бил да забрани брака. Това и направил. Но някъде там живеел свещеник на име Валентин. Напук на императора той венчаел влюбени двойки. Изпълнявайки мисията си, на 14.02.269г. го заловили и екзекутирали за подстрекателство. Сто години по-късно хората още се сещали за това, на което ги учел Валентин и го провъзгласили за светец и покровител на влюбените!

Друга история разказва за лечител с името Валентин, който заради вярата и чудодейните си способности бил вкаран в затвора. Там той излекувал сляпата дъщеря на надзирателя. Те се влюбили, но любовта им била кратка, защото лечителят бил осъден на смърт. Преди да го обесят, той оставил бележка на любимата си във форма на сърце и подпис: ”Твой Валентин”. Тогава възниква традицията да се подаряват картички, които се подписват по този начин. Не се пише истинското име, защото се смята, че получателят трябва да знае от кого е.

Е, как мислите? Този човек заслужава да има празник в негова чест! Може би това е наградата за смелостта, добротата и любовта, която е изпитвал към хората!

Обичайте и показвайте чувствата си, зарадвайте някого с любовта си!

Гергана Георгиева

ИКОНОМИКА НА ЛЮБОВТА

Кристина Ангелова

Любовта е една от най-плашещите стоки в днешния свят. Тъй като навсякъде тя е в отчайващ дефицит, някои икономисти са се сетили: законите на икономиката могат да се приложат към тази ценна стока - любовта.

Печалбата е пропорционална на вложените инвестиции. По това правило количеството любов, която получавате от една връзка, е пропорционално на количеството любов, която вие влагате в същата връзка. Когато едната страна влага малко, а другата - много повече, не може да се наблюдава печалба. Любовта се раздава за да се получи обратно.

Престижните облигации логично връщат по-високи печалби от съмнителните.

Както във финансите, така и в любовта съмнителните облигации обещаваат високи печалби при висок риск, но обикновено си остават само с големия риск. Голямата печалба обикновено никога не идва. Евтините облигации, предлагани в човешките взаимоотношения, които обещаваат примамливи печалби, са по-скоро измама и често водят до загуба.

Проучването и запознаването с инвестиционната дейност винаги си заслужава.

Във финансите последователните инвеститори почти никога не губят парите си поради лъскава промоция или от интензивни продажби в суматохата. Проучването на фактите винаги си струва вложено време. По аналогия в любовта винаги си струва да разберете с кого си имате работа. И най-съблазнителна и примамлива външност може да крие измама или опасност. Човек, който съди за партньора си само по външността и по първите впечатления, е определено романтична натура и често остава подведен. Тези, които се въздържат и не се хвърлят веднага в авантюри, а правят необходимите проверки, ще бъдат значително удовлетворени след това.

В икономиката печели монополистът.

Когато съперничеството е неограничено, печалбите за всеки участник спадат до нищожни или дори до отрицателни. При наличието на монопол възнаграждението е винаги високо. С други думи, ако вие се конкурирате за един мъж (или жена) дълго след запознанството, вашата отплата за вложените емоции ще бъде неприемливо ниска. От друга страна, ако се радвате на монополен статус по отношение на вашия любим (любима), отплата ви ще е значително по-голяма. При всички

случаи е желателно наличието на монопол. Печалбата трябва да оправдае стойността на самата инвестиция.

Ако това не е така, значи инвестицията не е добра. В този случай тя трябва да се ликвидира. В любовта, ако вашата отплата не отговаря на това, което влагате в течение на времето, значи инвестицията е погрешна и следва да се ликвидира за сметка на друга подобна. Обикновено това е трудно при романтична привързаност, отколкото когато става дума за стоки или акции (въпреки че излизането от любовна връзка не е толкова трудно, колкото от инвестиция в недвижими имоти).

Отчитайте алтернативите благоразумно.

В инвестиционната дейност само глупаците смятат, че ако получават редовно някаква печалба от инвестицията си, тя ще бъде винаги печеливши. Аналогично, ако инвестицията до момента е загуба, само глупак би си мислил, че тя никога няма да доведе до нещо по-добро. Същото е и с любовта. Жена, която отхвърля внимателен и добър мъж само защото смята, че ще свали Брад Пит, не прави разумен ход. По аналогия мъж, който обръща гръб на приятелката си само защото си мисли, че ще срещне близначката на Анджелина Джоли в отсрещното кафе, определено не оптимизира любовната си инвестиция. Реалната оценка на алтернативните вложения в любовта винаги си заслужава.

Инвестирайте в дългосрочни отношения.

Краткосрочните играчи могат да постигнат фантастични печалби само за един ден или за няколко седмици. Те могат да се хвалят за тяхното необикновено умение да играят на борсата, отчитайки минутата. Но те рядко имат душевно спокойствие и обикновено свършват разорени. При спекулациите никога не се постигат печалбите, които носи дългосрочното инвестиране. Много от американските милиардери са дългосрочни инвеститори. Никой от тях не играе ден за ден. В любовта вложители, които вземат решения на основата на едnodневно или нощно преживяване, рядко печелят. Правейки преценка на базата на кратки емоции, те стигат до грешка, с изключение на моментите, в които не ги сполети невероятен късмет и еднократната любов се задържи за по-дълго (в този случай трябва бързо да се съблечете).

Забавна страничка

- Защо си такъв насинен?
- Вчера един приятел се върна от сватбено пътешествие.
- Е, и какво?
- Ами едно време аз го навих да се жени.

Младоженка говори на бъдещия си съпруг:

- А след сватбата ще ти разреша да ме целунеш там, където никой досега не ме е целувал.
- И къде е това? - пита женихът.
- На Хаваите....

Младоженци в деня на сватбата им, чакат пред църквата.

Жената пита мъжа:

- Направи ли всичко което ти казах - изми ли чиниите, изпра ли?
- Да, разбира се.
- А, смени ли си чорапите?
- Да, разбира се.

След 15 минути.

- Сигурен ли си че си смени чорапите?

- Да, разбира се.

След още 15 минути.

- Наистина ли си смени чорапите?

- Да, разбира се. Знаех си, че няма да ми повярваш и за това си ги нося в джоба да ти докажа.

Момче успокоява момиче:

- Хайде не плачи, станало ли е нещо?
- Моите родители са против нашата сватба...
- Няма нищо, не се притеснявай, ще си намеря друга булка.

Като звезди

Илияна Генова

Като звезди във нощното небе
със теб ще светим вечно.
Дори угаснали да сме,
ще греем безпогрешно.

А щом настане време да избухнем,
ще се разпръснем над Земята като прах.
Но любовта ни няма тъй да рухне,
тя ще живее силна и без страх.

Неразгадаема ще си остане нашата
магия
и само двама с тебе тайната ще
споделим.

Но любовта ни звездна аз от никого не
крия,
да, ний ще светим и небето тъй ще
покорим!

Екипът на 6 + Ви желае всеки
час по една усмивка, всяка
минута по една прегрътка, всяка
секунда по една целувка... и в
духа на двата празника да сте
винаги пияни от ЛЮБОВ !!!

За вас работиха :